

"Todos los seres humanos nacen libres e iguales en dignidad y derechos (...)". Art. 1 de la Declaración Universal de los Derechos Humanos
"Tots els éssers humans naixen lliures i iguals en dignitat i drets (...)". Art. 1 de la Declaració Universal dels Drets Humans

Queixa 2600013

Matèria Serveis públics i medi ambient

Assumpte Falta de resposta a sol·licitud sobre llançament de material pirotècnic en la via pública

RESOLUCIÓ DE CONSIDERACIONS A L'ADMINISTRACIÓ

1 Tramitació de la queixa

1.1. El 02/01/2026, la persona promotora de l'expedient va presentar una queixa en la qual manifestava la seua reclamació per la demora en què estava incorrent l'Ajuntament de Teulada a l'hora d'emetre una resolució respecte de la petició que va formular per mitjà d'escrit de data 14/07/2025 (RGE 2025-E-RE-5838), en relació amb la prohibició de llançament de material pirotècnic en la via pública.

La persona interessada exposava en el seu escrit de queixa:

Que sóc resident del carrer (...) de Moraira (Teulada, Alacant), un vial estrictament residencial que presenta 3,5 metres d'amplària entre façanes. Durant les festes patronals locals, s'hi duen a terme les denominades "despertades", consistents en el llançament de coets a peu de carrer, des d'un costat del carrer cap a les façanes de l'altre costat, a escassa distància dels habitatges.

El 14 de juliol de 2025 vaig registrar instància davant l'Ajuntament de Teulada (RGE 2025-E-RE-5838) sol·licitant la prohibició del llançament de coets en aquest carrer i en altres d'ample insuficient, per considerar que es tracta d'una activitat incompatible amb l'ordenament jurídic, tant en matèria de seguretat pirotècnica com de contaminació acústica.

El 17 d'octubre de 2025 vaig rebre una comunicació signada per l'alcalde afirmant que la meua petició "se estudiarà [...], a los efectos de valorar la conveniencia o no de adoptar tal medida" (Document adjunt en annex final).

Aquesta resposta no és una resolució administrativa, ni resol la petició presentada, tanmateix, no pot subordinar l'aplicació de la llei a criteris de conveniència, i per tant vulnera els articles 21 i 24 de la Llei 39/2015. La qüestió plantejada no és discrecional, sinó imperativa, perquè es fonamenta en dues impossibilitats legals objectives:

El Reial Decret 989/2015, pel qual s'aprova el Reglament d'articles pirotècnics i cartutxeria, estableix distàncies mínimes obligatòries entre articles pirotècnics i edificacions (...) Això comporta que ni tan sols els coets de 20 mm poden utilitzar-se legalment en aquest carrer, i tots els calibres superiors són radicalment incompatibles amb l'amplària del vial. Per tant, el llançament de coets en aquest carrer és il·legal de ple dret, independentment de la valoració política del govern municipal.

2) A més de la normativa pirotècnica, l'Ajuntament està obligat a complir la legislació autonòmica en matèria de soroll: Llei 7/2002, de Protecció contra la Contaminació Acústica que reconeix el dret dels ciutadans a no estar exposats a nivells de soroll que afecten la salut o el benestar (art. 4) i obliga les administracions a adoptar mesures preventives per reduir emissions acústiques (art. 5). Al mateix temps, el Decret 104/2006, de desenvolupament de la Llei 7/2002 estableix límits màxims permesos en zones residencials, els quals són sistemàticament superats pel llançament de coets en un carrer tan estret, on la reverberació multiplica l'ona de xoc sonora.

La jurisprudència i la propi Síndic han sostingut reiteradament que: Quan una activitat genera soroll per damunt dels límits normatius, l'Ajuntament té el deure jurídic d'impedir-la.

Així doncs, ni en matèria de seguretat, ni en matèria acústica, ni en termes de responsabilitat patrimonial, existeix cap marge de discrecionalitat municipal.

En anys anteriors, els coets llançats en aquest carrer han provocat danys materials en la meua propietat. No aporte aquesta dada per reclamar reparació, sinó per demostrar que el risc és real i no hipotètic, l'Ajuntament ha estat advertit, i la seua permissivitat anticipa responsabilitat futura.

1.2. El 14/01/2026, admesa la queixa a tràmit, es va requerir a l'Ajuntament de Teulada que remetera al Síndic de Greuges un informe sobre «la resposta donada a la persona interessada; en el cas que esta no s'haguera produït encara, ens oferirà informació sobre les causes que han impedit complir amb l'obligació de contestar l'escrit presentat i les mesures adoptades per a remoure estos obstacles, **amb indicació expressa de la previsió temporal existent** per a emetre la citada resposta». Amb esta finalitat se li va concedir el termini d'un mes.

Així mateix, sol·licitàvem que s'informara sobre «les mesures adoptades per a contrastar la realitat de les molèsties i els incompliments de la normativa vigent denunciats per l'interessat i, si es confirmaren, sobre les actuacions realitzades, o que realitzaran, per a imposar les mesures que siguen necessàries per a la seua correcció, en el marc de les seues competències i de la normativa aplicable».

1.3. El 16/02/2026 es va registrar l'informe remés per l'Administració. En este informe s'exposava:

A) Les respostes per part de l'Ajuntament de Teulada ordenades per ordre cronològic tenint en compte la data de les instàncies presentades per D. (...), són les següents:

- el 16 de juliol de 2025 vam comunicar a l'interessat que la reclamació per danys es traslladava a la Comissió de Festes 2025 com a entitat organitzadora de l'acte. La pòlissa de segur contractada per aquesta entitat ha de cobrir aquestos danys.

- el 18 de juliol de 2025 vam comunicar a la comissió de Festes Virgen de los Desamparados la següent informació:

“Por medio del presente se le da traslado de la instancia presentada en fecha 14 de julio de 2025 junto con un anexo con fotografías de los daños causados en la persiana de la vivienda sita en la C/ (...), como consecuencia de la celebración de una despertà, acto programado dentro de las Fiestas Patronales de la Virgen de los Desamparados 2025, con el fin de que se proceda a dar cuenta a su compañía aseguradora para que se reparen los daños causados en la persiana de la vivienda mencionada a cargo de la póliza de responsabilidad civil formalizada para las fiestas patronales.”

- el 8 de setembre de 2025 la persona interessada presenta un recurs d'alçada per registre n.º 2025-E-RE-7281, sol·licitant

“1. Que es dicte resolució expressa sobre la meua petició inicial, establint la prohibició del llançament de coets al carrer Magatzems i en aquells carrers de característiques similars on no es puga garantir la seguretat de les

persones, la integritat de les façanes i el respecte a la salut pública, atenent als “requisits essencials de seguretat d’artificis pirotècnics, altres articles pirotècnics i dispositius d’ignició” que fan referència a les “distàncies de seguretat segons els articles pirotècnics”, contingudes en Reial decret 989/2015, de 30 d’octubre, pel qual s’aprova el Reglament d’articles pirotècnics i cartutxeria.

2. Que es tramite, amb caràcter urgent, la reparació dels desperfectes ocasionats a la meua propietat o, si escau, es facilite per escrit la informació de la companyia asseguradora perquè hi pugua reclamar directament.

3. Que se’m notifique per escrit qualsevol actuació o resolució derivada d’aquest recurs.”

- com a resposta al recurs d’alçada, l’Ajuntament de Teulada va dictaminar amb el Decret 2025- 3113 (Resolució PR/2025/3901) amb data 6/10/2025 la següent resolució: “Inadmitir a trámite el recurso de alzada presentado por D. (...), contra la comunicación que recibió el 18 de julio de 2025, al tratarse de un acto no susceptible de recurso, en virtud del artículo 116 LPAC.”

- junt amb la notificació de la resolució anterior, es va enviar a la persona interessada un requeriment de subsanació on es demanava que aportara documentació dins del termini de 10 dies hàbils. En la mateixa comunicació se li adverteix que, de no subsanar la sol.licitud d’indemnització, dins del termini indicat, es tindrà per desistit de la mateixa, prèvia resolució, de conformitat amb allò disposat en l’article 68 de la referida Llei 39/2025, d’1 d’octubre.

- amb data 6/10/2025, la persona interessada presenta una nova instància amb n.º 2025-E- RE-8260. Amb aquesta sol.licita que es tinga en compte el requeriment de resolució expressa que adjunta i que diu així:

1. Que s’acorde i es notifique resolució expressa en relació amb la petició plantejada en la instància de 14 de juliol de 2025 relativa a la prohibició del llançament de coets en el carrer Magatzems i altres vies de semblants característiques.

2. Que es faça constar expressament la fonamentació jurídica de la decisió adoptada, conforme exigeix l’article 88 de la Llei 39/2015.

3. Que se’m done trasllat de la resolució adoptada als efectes oportuns i en la llengua cooficial en què el ciutadà s’adreça a l’Administració, com és deure i ja els ha recordat el Síndic de Greuges.

- l’Ajuntament de Teulada va enviar un comunicació a la persona interessada el 17/10/2025 amb el següent contingut: “En relación a la solicitud de prohibición del disparo de cohetes en la calle (...) y en viales de características, formulada en fecha 14-07-25 con registro n.º 2025-E-RE-5838, le comunico que se estudiará dicha solicitud por el equipo de gobierno, a los efectos de valorar la conveniencia o no de adoptar tal medida.”

- com que la persona interessada no va aportar la documentació sol.licitada en el requeriment de subsanació enviat el 6/10/2025, l’Ajuntament de Teulada va resoldre en el Decret 2025- 3319 (Resolució PR/2025/4221) tindre per desistit a D. (...) de la seua reclamació de responsabilitat patrimonial amb registre d’entrada n.º. 2025-E-RE-5838, de confirmat amb allò disposat en l’article 68 de la Llei 39/2015, d’1 d’octubre.

- la resposta de la persona interessada va ser presentar una nova instància amb n.º 2025-E- RE-9756, data 17/11/2025, aportant un recurs d'alçada on sol·licita de nou que:

- “1. S'establisca la prohibició del llançament de coets dins del carrer (...) de Moraira i de qualsevol carrer d'ample reduït que no permeta complir les distàncies i condicions de seguretat establertes en el Reglament d'articles pirotècnics, en la Llei 7/2002 i en el Decret 104/2006.
2. S'adopten addicionalment les mesures necessàries per garantir que, durant les celebracions festives, les pràctiques pirotècniques es realitzen únicament en espais on la normativa de seguretat i la protecció acústica siguen respectades en la seua integritat.
3. Se'm notifique formalment la resolució adoptada, així com qualsevol actuació relacionada amb aquesta petició.”

B) La informació sobre les mesures adoptades per a contrastar la realitat de les molèsties i els incompliments de la normativa vigent denunciats per l'interessat és la següent:

- Amb data de 26 de juny de 2025, es va aprovar per Junta de Govern la realització de les activitats programades en la festivitat de Verge dels Desamparats del 4 al 20 de juliol, sempre tenint en compte el contingut dels informes emesos per part dels departaments implicats com ara la Policia Local.

- En l'informe de la Policia Local s'adverteix que:

“Concertación de seguro de responsabilidad civil: de conformidad con el artículo 59 del Decreto 143/2015, previamente al ejercicio de la actividad o espectáculo o a la apertura de establecimiento, el solicitante de la licencia deberá acreditar ante el Ayuntamiento la suscripción de un contrato de seguro que cubra la responsabilidad civil por los riesgos derivados de la explotación de aquellos.

Utilización de material explosivo: Si en el acto solicitado se utilizasen material pirotécnico, deberá tenerse en cuenta lo previsto en el RD 989/2015, por el que se aprueba el Reglamento de artículos pirotécnicos y cartuchería, la Instrucción Técnica Complementaria nº 8 de la mencionada norma legal y artículos 8 y 54.3 de la Ordenanza Municipal de Contaminación Acústica, debe de tenerse en cuenta que la competencia de autorizaciones de estas materias, corresponden en función de la masa explosiva a emplear si fuese el caso, tanto a la Delegación del Gobierno o al Alcalde Presidente de Teulada.

En este sentido, la ITC nº 8, establece a tal efecto que las distintas autorizaciones para su disparo, se atenderán en función del contenido neto explosivo de materia reglamentada y en este sentido, las cantidades inferiores o igual a 10 kg, no requieren autorización de la Subdelegación del Gobierno, aunque no están exentos de cumplir algunos requisitos administrativos; por otro lado, aquellos con un contenido de materia reglamentada, superior a 10 kg e inferior o igual a 100 kg, requieren notificación a la Delegación del Gobierno por parte de la entidad organizadora del espectáculo, con una antelación mínima de 10 días.

La administración podrá denegar de manera expresa el espectáculo si no se cumplen los requisitos establecidos en la ITC 8 para cada tipo de espectáculo.

Los espectáculos pirotécnicos realizados por expertos cuyo contenido neto explosivo sea superior a 100 kg sólo podrán efectuarse con autorización expresa de la delegación del Gobierno, previo informe del Área Funcional de Industria y Energía y de la Intervención de Armas y Explosivos de la Guardia Civil de la Comandancia que corresponda, a cuyo efecto la entidad organizadora del espectáculo deberá presentar la solicitud correspondiente con una antelación mínima de 15 días hábiles respecto a su celebración.

Por otro lado, los espectáculos y manifestaciones que se celebren en la Comunidad Autónoma Valenciana, en los que se utilicen artificios pirotécnicos, tienen reconocido carácter religioso, cultural y tradicional, según se desprende del Decreto 19/2011, de 4 de marzo del Consell, norma que se deriva al Reglamento de Artículos Pirotécnicos y Cartuchería, en cuanto a cuestiones relativas a requisitos y condiciones de aplicación de la misma y que se contienen en la ITC nº 18 del RD 989 /201 , por el que se aprueba el Reglamento de artículos pirotécnicos y cartuchería.

De igual manera, debe de tenerse en cuenta en esta materia, lo contenido en el artículo 9 y 54 de la Ordenanza Municipal de Protección contra la contaminación acústica, relativo a los espectáculos pirotécnicos

(...)

CONCLUSIONS

L'Ajuntament de Teulada ha complit amb la normativa relacionada amb els fets denunciats ja que:

- el 13 de juny de 2025 va ser enviada una comunicació a Subdelegació del Govern per informar que va a utilitzar-se material pirotècnic de menys de 50 quilograms (1,5) el dia 13 de juliol a les 8.00h.
- el 16 de juny de 2025 ens comuniquen des de la Subdelegació de Govern que no existeix inconvenient en la celebració de la despertà el 13 de juliol de 2025 com a manifestació festiva (ITC n.º 18 del RD 989/201).
- el 3 de juliol de 2025 s'autoritza, per Decret d'Alcaldia 2025-2240 (Resolució PR/2025/2660), la realització de les manifestacions festives programades pels dies 10, 12, 13, 14, 15 i 19 de juliol. En el mateix Decret es senyala que s'haurà d'adoptar les mesures de prevenció i seguretat determinades en el R.D. 989/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament d'Articles Pirotècnics i Cartutxeria.

A més, s'ha de delimitar la zona de seguretat on es realitzaran els espectacles citats i disposar de servei de vigilància per evitar el trànsit de persones i/o vehicles en el moment de la celebració dels espectacles.

En el supòsit de declaració de preemergència per riscos d'incendis forestals, es suspendrà qualsevol tipus d'autorització per a la realització dels espectacles pirotècnics.

1.4. El 19/02/2026 el Síndic va remetre l'informe de l'Administració a la persona interessada perquè presentara al·legacions durant el termini de deu dies hàbils.

1.5. El 20/02/2026 la persona interessada va presentar al·legacions per a reiterar els motius en els quals es fonamentava la seua reclamació inicial.

2 Conclusions de la investigació

El present expedient de queixa es va iniciar per la possibilitat que s'haguera afectat el dret de la persona interessada a obtindre, en els terminis legalment establits, una resposta expressa, congruent i motivada respecte dels escrits que es presenten davant de les administracions públiques, en el marc del dret a una bona administració (article 9 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana).

De la lectura dels documents que integren l'expedient, apreciem que són dos les qüestions que se sotmeten a la nostra consideració i que analitzarem seguidament.

En primer lloc, de les actuacions dutes a terme es desprén que la persona interessada va presentar un primer escrit en el qual formulava una sol·licitud molt concreta, relativa a la prohibició de llançament de material pirotècnic en les vies que presentaren una estretor determinada. Així mateix, observem que, davant de la falta de resposta a esta qüestió concreta, l'interessat ha reiterat en diverses ocasions esta petició i ha exposat els arguments legals que entén que l'empararien.

Dels informes emesos per l'Administració no podem deduir que s'haja emés, respecte d'esta petició, una resposta expressa, congruent i motivada a la persona interessada, i que se li hagen traslladat els termes en els quals esta ha sigut presa en consideració ni que s'hagen explicitat els arguments legals en què es basa la decisió que, finalment, haja sigut adoptada.

No constituïx una funció pròpia d'esta institució entrar a resoldre el fons de la qüestió relativa a la possibilitat d'autoritzar el llançament de material pirotècnic en determinades vies públiques de la localitat, perquè es tracta d'una qüestió tècnica vinculada a l'aplicació de l'estricta legalitat ordinària, que excedix les nostres competències com a defensors dels drets constitucionals i/o estatutaris de les persones (article 1 de la Llei 2/2021, de 26 de març, del Síndic de Greuges).

Sí que constituïx funció d'esta institució, per contra, reclamar a l'Administració que, formulada la petició, l'analitze amb la deguda diligència i es trasllade a la persona interessada, en els terminis fixats per a això, una resposta expressa, congruent i motivada que permeta al ciutadà conèixer si la seua petició ha sigut estimada (i, en eixe cas, saber quines mesures s'implantaran per a donar-li compliment) o denegada (i, en este cas, exposar-li els fonaments d'eixa decisió).

Només amb una actuació realitzada en estos termes (especialment en el cas de denegació d'allò que s'ha sol·licitat) el ciutadà pot entendre la decisió adoptada i, el que és més important, exercir les accions de defensa dels seus drets en cas de discrepància.

El contrari (el silenci o la falta d'exposició de les raons que porten a adoptar una decisió) **vulnera el dret de defensa de la persona interessada i la col·loca en una situació d'indefensió.**

Sobre esta falta de resposta als escrits presentats per la persona interessada, hem de tindre en compte que l'article 21 (Obligació de resoldre) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, és clar quan assenyala que «l'Administració està obligada a dictar una resolució expressa i a notificar-la en tots els procediments, siga quina siga la seua forma d'iniciació».

Així mateix, esta previsió ha de ser posada en connexió amb el que s'establix en l'article 29 de la norma procedimental citada, quan assenyala que «els termes i els terminis establits en esta o altres lleis obliguen les autoritats i el personal al servei de les administracions públiques competents per a la tramitació dels assumptes, així com als interessats en estos».

Per la seua banda, l'article 138 de la Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana és clar quan reconeix a la ciutadania el dret a «obtindre resolució expressa de totes les sol·licituds que formulen en matèries de competència de les entitats locals».

Resulta important destacar que estes reflexions no es veuen en absolut alterades si l'Administració considerara que, mitjançant la presentació del seu escrit, el ciutadà ha exercit el dret constitucional de petició (article 29 de la Constitució).

Cal tindre en compte que l'article 7 de la Llei orgànica 4/2001, de 12 de novembre, reguladora del dret de petició (d'ara en avant, LORDP) establix que «rebut l'escrit de petició, l'autoritat o òrgan al qual es dirigisca procedirà a comprovar la seua adequació als requisits previstos per la present Llei, prèvies les diligències, comprovacions i assessoraments que estime pertinents. Com a resultat de tal apreciació haurà de declarar-se la seua inadmissió o tramitar-se la petició corresponent».

En el cas que la petició haguera sigut admesa a tràmit, l'article 11 de l'LORDP assenyala sobre això que «La contestació ha de recollir, almenys, els termes en què la petició ha estat presa en consideració per part de l'autoritat o l'òrgan competent i ha d'incorporar les raons i els motius pels quals s'acorda accedir a la petició o no fer-ho (...). En cas que, com a resultat de la petició, s'haja adoptat qualsevol acord, mesura o resolució específica, s'ha d'afegir a la contestació (...)».

Conseqüència del règim jurídic al qual la llei sotmet l'exercici del dret de petició és que les **administracions públiques estan sotmeses, en l'exercici de les seues funcions, a l'obligació de resoldre de manera expressa totes les sol·licituds o peticions que li formulen els administrats**, bé perquè estes peticions s'entenguen sotmeses a les prescripcions de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara en avant, LPA), ja que hi ha un procediment específicament previst per l'ordenament jurídic per a formular la sol·licitud (article 21.1), bé perquè s'entenguen sotmeses al règim jurídic del dret de petició per no haver-hi un procediment específic destinat a satisfer la sol·licitud, queixa o suggeriment formulat pel ciutadà (article 11 LORDP).

En este sentit, resulta necessari recordar que la presentació d'escrits pels ciutadans ha d'interpretar-se, en tot cas, integrada **com a mínim** en l'exercici del dret de petició anteriorment analitzat, que funciona d'esta manera com a **norma de tancament** del sistema, cosa que genera en l'Administració pública (d'acord amb l'esmentat article 11 de la seua normativa reguladora) l'obligació de resoldre de manera motivada la petició del ciutadà.

En atenció al que s'ha exposat, entenem que el promotor del present expedient havia d'haver rebut una resposta expressa a l'escrit presentat; contestació que havia d'explicitar de manera completa i raonada els arguments que conduïen a l'Administració a acceptar o denegar el que s'havia sol·licitat (articles 21 LPA i/o article 11 LORDP).

D'altra banda, i com segona qüestió, de la lectura dels documents que integren l'expedient de queixa apreciem que la persona interessada va al·ludir de manera expressa en els escrits presentats a les molèsties que, per sorolls, es deriven dels llançaments de material pirotècnic en les vies estretes on residixen els veïns, i a l'obligació de l'Administració local d'adoptar mesures per a previndre estos sorolls i les molèsties que es generen.

A l'hora d'analitzar esta qüestió, hem de començar assenyalant que l'article 12 de Llei 7/2002, de 3 de desembre, de protecció contra la contaminació acústica estableix que «cap activitat o instal·lació transmetrà a l'ambient exterior nivells sonors de recepció superiors als indicats en la taula 1 de l'annex II en funció de l'ús dominant de la zona».

L'article 62 de la Llei valenciana 7/2002, de 3 de desembre, sobre protecció contra la contaminació acústica, habilita l'Ajuntament per a ordenar la suspensió immediata del funcionament de la font pertorbadora fins que siguen corregides les deficiències existents.

Per part seua, l'article 54 (Actuació inspectora) de la norma analitzada estableix que la facultat inspectora de les activitats subjectes a esta llei correspon als ajuntaments i als diferents òrgans de l'Administració autonòmica competents per raó de la matèria.

Arribats a este punt, convé recordar que les molèsties acústiques, com ja ha tingut ocasió d'afirmar el Tribunal Constitucional, en les sentències de 23 de febrer de 2004 i de 24 de maig de 2001, generen conseqüències perniciosos per a la salut de les persones que afecten greument la seua qualitat de vida:

En efecto, el ruido puede llegar a representar un factor psicopatógeno destacado en el seno de nuestra sociedad y una fuente permanente de perturbación de la calidad de vida de los ciudadanos. Así lo acreditan, en particular, las directrices marcadas por la Organización Mundial de la Salud sobre el ruido ambiental, cuyo valor como referencia científica no es preciso resaltar. En ellas se ponen de manifiesto las consecuencias que la exposición prolongada a un nivel elevado de ruidos tienen sobre la salud de las personas (v. gr., deficiencias auditivas, apariciones de dificultades de comprensión oral, perturbación del sueño, neurosis, hipertensión e isquemia), así como sobre su conducta social (en particular, reducción de los comportamientos solidarios e incremento de las tendencias agresivas).

Desde la perspectiva de los derechos fundamentales implicados, debemos emprender nuestro análisis recordando la posible afección al derecho a la integridad física y moral. A este respecto, habremos de convenir en que, cuando la exposición continuada a unos niveles intensos de ruido ponga en grave peligro la salud de las personas, esta situación podrá implicar una vulneración del derecho a la integridad física y moral (art. 15 CE). En efecto, si bien es cierto que no todo supuesto de riesgo o daño para la salud implica una vulneración del art. 15 CE, sin embargo cuando los niveles de saturación acústica que deba soportar una persona, a consecuencia de una acción u omisión de los poderes

públicos, rebasen el umbral a partir del cual se ponga en peligro grave e inmediato la salud, podrá quedar afectado el derecho garantizado en el art. 15 CE.

Així les coses, no ens cansem de repetir que els tribunals de Justícia han declarat reiteradament que els sorolls incidixen perniciosament sobre el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili (art. 18.1 de la Constitució) i els drets constitucionals a la protecció de la salut (art. 43), a un medi ambient adequat (art. 45) i a un habitatge digne (art. 47), per la qual cosa, resulta totalment ineludible la seua ferma protecció per part dels poders públics (per totes, les sentències del Tribunal Constitucional de 24 de maig de 2001 i de 23 de febrer de 2004, i sentències del Tribunal Suprem de 23 de febrer de 2001, 26 d'abril de 2003, 19 d'octubre de 2006, 12 de novembre de 2007, 13 d'octubre de 2008, 5 de març de 2012, 17 de desembre de 2014, 13 de juny de 2017 i 31/10/2019).

Ateses les disposicions i els arguments anteriors, no hi ha cap dubte que les entitats locals han d'actuar preventivament contra la contaminació acústica, regulant i intervenint activament respecte als diferents focus emissors, cosa que constituïx una obligació legal d'exercici inexcusable.

En conseqüència, no és una opció legal actuar o no contra la contaminació acústica, sinó un mitjà per a protegir drets que poden veure's afectats i equilibrar les diverses parts en tensió, en particular amb motiu d'activitats festives; i no pot declinar-se eixa responsabilitat.

En este sentit, la **Sentència 314/2017, de 27 de juny, del Tribunal Superior de Justícia de Navarra, Sala Contenciosa Administrativa, Secció 1, recurs d'apel·lació 242/2017** [STSJ Navarra, 27 de juny de 2017 - ROJ: STSJ NA 224/2017](#), fonamenta:

(...) el **derecho a la celebración de las fiestas locales** no es obstáculo para que los Tribunales reconozcan la **prevalencia del derecho al descanso, a la tranquilidad, al disfrute del domicilio, como lugar ajeno a las inmisiones molestas, frente al derecho al ocio** y sus distintas manifestaciones. No se trata de acabar con las fiestas, pero sí de ponerseles límites, de regularlas de manera que su ejercicio se efectúe del modo que menos perjudique a terceros (...)

El **dret a l'oci no és il·limitat** ni tan sols en eixos supòsits excepcionals, i això quan l'orde de prioritats ha de ser, precisament, l'invers: no és el dret al descans el que ha de posar-se en relació amb el dret a l'esplai i la diversió d'altres ciutadans; és, més prompte, al contrari, ja que considerem que és el dret a l'esplai i la diversió el que ha de posar-se en relació amb el dret al descans.

Ha de quedar clar que, pel que fa a l'objecte de la queixa que ens ocupa, no es qüestiona la celebració de l'espectacle pirotècnic, sinó l'estudi i la limitació de les molèsties que se'n poden derivar.

En el present cas, no està justificada la passivitat de l'Ajuntament de Teulada, que no acredita haver comprovat els danys ni el nivell de decibels de l'activitat denunciada per la persona promotora de la queixa, ni insta una solució a les molèsties ocasionades, trencant així l'equilibri que ha d'haver-hi entre el dret a l'oci, singularment materialitzat a través de festes populars que gaudixen d'arrelament social, i el dret al descans, a la intimitat, a la inviolabilitat del domicili i al lliure desenvolupament de la personalitat del promotor de la queixa i la seua família, així com de la resta de veïns de la zona afectada.

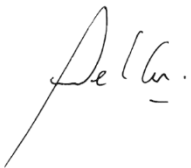
3 Consideracions a l'Administració

Per tot això, formulem a l'**Ajuntament de Teulada** les consideracions següents:

1. **RECORDEM EL DEURE LEGAL** de contestar en el termini legalment establert, expressament i motivadament, als escrits que els interessats presenten davant d'eixa administració pública, d'acord amb el que es preveu en l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i la legislació concordant, en el marc del dret a una bona administració.
2. **RECOMANEM** que, en compliment de la referida obligació, dicte una resolució, degudament motivada i congruent amb les peticions realitzades, amb indicació dels recursos que siguen procedents, l'òrgan davant del qual hagueren de presentar-se i el termini per a interposar-los.
3. **RECOMANEM** que adopte totes les mesures que resulten necessàries per a, en l'àmbit de les seues competències, implementar amb determinació i com més prompte millor totes les actuacions que calguen per a comprovar les molèsties denunciades.
4. **RECOMANEM** que, amb motiu de la celebració de les pròximes festes patronals, avalue adequadament la incidència que puguen tindre, amb la finalitat d'adoptar les mesures necessàries dirigides a atenuar les molèsties i garantir el descans dels veïns, i que s'establisquen les exigències ambientals i organitzatives degudes durant eixos dies de celebració.

Segons la llei que regula esta institució, les administracions a les quals van dirigides les nostres consideracions estan obligades a enviar-nos, en el termini màxim d'un mes, un informe on manifestaran si accepten estes consideracions. Si les accepten, hauran d'indicar les mesures que adoptaran per a complir-les. Si no les accepten, hauran de justificar la seua resposta.

Finalment, esta Resolució es notificarà a totes les parts i es publicarà en www.elsindic.com/va/actuacions.

Ángel Luna González
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana